UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini, ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Casvs Fortvitvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Visual Library

22 VSVRARII nõ Iudæi, ſed Chriſtiani, facta reſtitutione, vel data cautione, ſi poſſunt, à parochiano poſſunt abſolui, nec eſt caſus Epiſcopalis, nec obſtat cap. quanquã. de vſur. quia tantùm de Iudæo loquitur: aliæ opiniones ſequuntur viam communem. tene quod placet.

23 EPISCOPVS quo ad fratres priuilegiatos, per c. dudum nõ poteſt plures caſus reſeruare, quia hoc eſſet eorum authoritatem, quam à Papa habent reſtringere, quod non poteſt, ſed ſufficit quòd dicti fratres ſeruent caſus de iure epiſcopo reſeruatos, vt dictum eſt ſuprà, Abſolutio. §. 26. Quò autem ad curatos, & alios non priuilegiatos, poteſt, licèt peccet, ſi ſine rationabili cauſa faciat. Sacerdotes ergo conentur habere caſus ab Epiſcopo, & ſecundum taxationem ius faciant. & in dubijs ſecuriorem partem teneant. Vide infrà, diſpenſatio. §. vigeſimoſexto. Caueant confeſſores ne ab his, quæ non poſſunt, abſoluant, & ſciant quid, & quantùm poſſunt.

CASVS FORTVITVS.

1 CASVS fortuitus, eſt inopinatæ rei euentus, cui prouideri nõ poteſt: vt ruina domus, propter terręmotum, vel fulgur, & nulli imputandus eſt ſecundum Pa. c. vnic. de commo. in glo.

2 FVRTVM computatur quandoq; inter caſus fortuitus, vt quando fit ab ea perſona, à qua nec diligentiſſimus præcauiſſet, vt ſi ab vxore fiat, vel filio, ſecus ſi à famulo: arg l. quæ fortuitis. C. de pign. act.

3 IN contractu, qui fit etiam gratia alterius tantùm, caſus fortuitus nõ imputatur, ſed res perit domino, niſi primò, quando præceſſit culpa: vt ſi commodaui equum, vt ires Mediolanum, & iuiſti Viquætiam, & incidiſti in latrones, tibi imputatur, & non domino c. vnico. de commo. Secundò, ſi pacto conueniſti, vt tenereris pro caſu fortuito, quia pactũ contra accidentalia contractus vincit legẽ. ff. depoſit. l. 1. §. ſi conueniat. Secus quando eſſet contra ſubſtantialia. Tertiò, quando præceſſit mora, vt quia tempore debito non reſtituiſti rem commodatam, & perijt, tibi imputabitur: ſecundum Pa. vbi ſuprà.

4 Ex generali pacto, vt commodatarius teneatur de omni caſu fortuito, nullo expreſſo, ſecundum Ioan. And. in d. c. vnic. non tenetur, ne quis ſub inuolutione verborum renũciaret ei iuri, cui non eſſet in ſpecie renunciaturus. Et hoc in conſcientia maximè tenet. Secus ſi aliqui caſus fortuiti fuerunt nominati, & ſecuta eſt clauſula generalis, videlicet, & ſic de omnibus alijs. ſecundum Bartol. in §. quæſitũ. l. ſed & ſi quis. ff. ſi quis caut. quia tũc veniunt caſus conſimiles expreſſis, nõ maiores, quia generalis clauſula in odioſis non comprehendit maiora expreſſis, & eſt textus notab. in clem. nõ poteſt. de procuratorib. ſecus in non odioſis. vt not. Inno. in c ſedes. de reſcrip. & intellige ſupradicta, etiam ſi firmetur iuramento, quia iuramentũ non obligat vltra conſenſum iurãtis. c. Quintauallis. de iureiu. Intellige etiam ſi res commodata æſtimetur, quia æſtimatio non facit, quòd cõmodatarius ad plus teneatur, quæ ſi non æſtimetur: ſecundum Pan. in d. c. vnico. ſed ad hoc facit, vt ſi ex culpa recipiẽtis pereat, dominus liberetur à ꝓbatione valoris rei commodatæ. Si autem res æſtimata datur cum pacto. quòd vel res, vel æſtimatio reddatur, periculum peremptionis tranſit, non deteriorationis. l. plerunque. ff. de iure dotium.

CATHEDRA.

1 APPETERE cathedrã magiſtralem, id eſt, authoritatem cõmunicandi ſapiẽtiam. quã quis habet, ex ſe nullam turpitudinem habere videtur, quia communicare alijs ſapientiam ad charitatem pertinet. Eſſet tamen præſumptuoſum hoc petere, quando petens non eſſet idoneus ad docendum, vel ſi ob ſuperbiam, vel ambitionem hoc peteret, vel alio malo fi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN